

Speule aan 't Klaaindiepie

Man, man, wat hen wij toch 'n fantastische jeugd gehad in de Legebordebuurt. Veul jeloerse mense, die toendertijd zellef gêên huisie dorse te kôôpe, noemde de Vrolijke Buurt in 't begin zô. Dà was puur uit afgunst van die loi, 't hà niks met hongerlije te maoke. M'n vaoder en moeder zijn op d'n dag dat d'n ôôlog uitbrak in de Klaaindiepstraet komme weune. Ze kwamme uit een aokelik dijkhuisie dat in 't stoepie naest de wijnhandel van Maoslande in Wijk B sting, tegenover de Zoutstoep. Je weet wel, in dat afzichtelijke achterste stuksie van de Kaarekbuurt as ie nou naer de waoterbus toe lôôpt. Aailijk begint daer ons otovrije ouwe winkelcentrum, mor 't is gewoon 'n aanfluiting zôôas 't 'r daer uitziet. As vesitekaortie is 't drie keer niks, daerom zeg ik ok mor 't achterend, mor 't is faailijk 't begin van onze Slierechse winkelprommenaode.

M'n ouwers mosse vanaf d'n êêsten dag van hullieze verhuizing de raomde verduistere. Dà was verplicht, d'r moch 's aeves en 's nas gêên licht naer buitene schijne om de bommewaarepers te mislaaije. In dien donkerte wisse die vliegtuige zôôdoende minder goed waer ovve ze wazze, dat was de bedoeling daervan. In 1944, 'k was amper gebore, kwam d'n hongerwinter, toe was 'r voor 'n dêêl gêên strôôm en zôôas bekend ok bekant gêên ete meer. Daer had iederêên mee te maoke, niet aallêên de zôôgenaomde Legebordebuurt.

Drek nae de bevrijding is de buurtverêêniging DRKD opgericht, Dijk-, Rijshout-, Klaaindiep- en Dwarsstraet, daer stinge die beginletters voor. Laeter, toe de Dijk- en Brugstraet A. W. de Landgraefstraet ging hiete, toe wier dat LRKD. Onze buurtburregemêêster was Jôôst v. d. Zwaon en onder hum z'n laaiding hen we praachtige buurtfêêste mee magge maoke. Wat 'n êênsgezindhaaid was 'r in die naeôôlogse jaere, meraokels. Je kon aaltijd vâ mekaor op aan, burehullep, vriendedienst of naesteliefde was de nermaolste zaak van de wêrld! Naest die buurtfêêste gonge me jaerlijks met aalle kaainder ok 'n daegchie uit en vierde me Suntereklaas, wat 'n fêêst.

De Westebrug, 't Klaaindiep en de tuin van Nieuwpoort was ons speulterraain. Ure kô je daer zoet weze. Nooit hoefde je je aaige te vervele, want zô langs de waoterkant viel aal z'n daege wel wat te beleve. 's Zeumers hengele en pôtjieberaoje om vissies te vange en in de winter schollechievaere of schotsietrappe en je dee gêên mens kwaod of maakte niks kepot. Dan is 't nou nogaal is aandere, toch?

Huib Kraaijeveld